

M

teris igitur
a quadrupedis
us deest alia
sterilem solum
piscium, sunt
nam angulis
care: sed quia
gerentem usq;
runtur. Nept
quod in nulla
nent, non ut
a genitura. Qd
iteram caput
chac non me
lli epitragez
annotannus, q
solidiores pug
ua in pafu. A
utem maris fu
bellionum, & tu
fanguineis da
m feminæ, po
& uiuaciore,
us atque infe
stitiones, ra
um, & genu
nstat, eo quo
presq; in quo
dores. Quaz
ustiores, tum
atque anim
e infirmior eli
oportionem h
maris, & gen
cunque in gen
or, boue exap
item quae eum
generis enfa
ninæ non hab
itum non null
modo, ut sua
neribus

A RISTOTELIS STAGIRITAE DE 63
HISTORIA ANIMALIVM LIBER QVINTVS,
INTERPRETE THEODORO.

Omnium animalium generis partitio.

Caput I

X P O S V I partes animalium omnium, tum interiores, tum exteriores: atq; etiā de sensibus, de uoce, de somno, & quæ fœminæ mares ue sint, satis iam explicasse existimo. Restat ut eorumdem generationes persequamur: exorsiq; item à primis, ordine apto & commodo differamus. Sunt porro generationes animalium multæ ac uariæ: partim dissimiles, partim quodammodo similes. Sed cum genera ante, ut res exigit, digesserimus, nunc quoq; eodem modo tractare tentemus, præterquam quod initium tunc ab homine, cum de partibus ageremus, sumendum censuimus. Nunc de eo nouissime differere placet, quoniam plurima ipse de se afferat explicada. Ergo ordiendum ab ijs est, quæ testa integuntur: mox de ijs, quæ crusta ambit, agendum. & reliqua deinceps ad hunc modum exponenda sunt, hoc est, mollia & insecta. deinde piscium genus duplex, ouiparum dico, atq; uiuiparum, tum auium genus. ad postremū de pedestri dicendum est: quo in genere quæ animal generent, quæ oua pariant, prætermittenda non sunt. Euenit ut commune animalia cum stirpibus habeant, quod alia semine, alia sponte naturæ oriuntur, ut enim stirpes, aut semine stirpiū aliarum proueniunt, aut sponte erumpunt, primordio quodā contracto ad ortum idoneo: quarum aliæ ex terra alimentum sibi hauriunt, aliæ in stirpibus alijs & nasci, & auergeri solent, ut in libris de stirpibus siue plantis exposuimus: sic animalia nasci alia ex animalibus solent per formæ cognitionem, alia sponte, nullo cognitionis semine antecedente creatur. quorum alia humo, aut stirpe putrescente consistunt, ut complura insecta generantur: alia in animalibus ipsis excrementisq; partium dignuntur. Quæ igitur nisi sui cognati semine nunquam procreentur, ijs omnibus ortus per coitum est, dummodo sexus discriminem id habeant, quod marem ac fœminam describere potest. Nam in piscium genere, nonnulla nec mares nec fœminæ dignuntur: quæ licet genus idem cum alijs sortiantur, tamen specie differunt. Quædam etiam sui generis omnino consistunt, Nec desunt quæ mare uidua, sexu uno fœmineo formentur: quæ perinde ut aues pariunt, quæ uento oua concipiunt: quibus ab argumento conceptus nomine hypenemia, quasi subuentanea inditum est. Verum ea quæ aues concipiunt, omnia sunt infœcunda. Ita enim eorum natura nihil ultra ouum creare potest, nisi quo alio modo maris opera continat. Sed de his diligentius pōst differemus. Piscium uero nonnullis cum sponte aediderint oua, euenit ut ex ijs animal progeneretur. Sed alia ex se ipsa id faciunt, alia non sine opera maris: ut de his quoque sequenti disputatione commentabimur planius. simile enim ferē, & in genere auium existit. Quæ autem per se, uel in animali, uel in terra, uel in stirpe, uel etiam in eorum ipsorum partibus continentur, eademq; maris ac fœminæ sexu distincta sunt, ijs coeuntibus dignitur quidem aliquid, sed ex quo nihil amplius gigni possit: uerbi gratia, coitu pediculorum, lendes dictæ procreantur: muscarum, uermiculi, pulicum, genus uermiculorum cui speciem referens, ex quibus nec ea quæ generarint proueniunt, nec aliud ullum animal, sed id quod sunt, fortes tantum persistunt. Primum igitur de ijs quæ fœlent coire dicendum est: mox de cæteris ex ordine, quæ uel singulatim, uel ex communi accidunt ratione, exponemus.

Quomodo quæq; animalia generatim coëant.

Caput II

Oitus nec similes omniū sunt, nec similem in modum aguntur. Quæ enim ex sanguineis pedestria uiuipara sunt, eorum omnibus masculis datum quidem est membrum ad officium generationis aptum. Verum non omnia simili modo coniunguntur: sed quæ retro urinam mittunt, auersa coëunt, ut leones, lépores, lynces. Léporum etiam fœmina sæpenumero marem prior superuenit. Cæterorum magna ex parte modus coëundi idem est. plurimæ enim quadrupedes more coëunt iusto, fœminam scilicet mare supergrediente. Genus quoque avium omne eodem illo ac simplici more coniungitur. Differentias autem uel in avibus has annotamus, ut aliae fœmina considerante humi, mare superueniente coëant, ut gallinæ: aliae non considerante fœmina, sed stante, ut grues. & quæ ita coëunt, rem quamcelerrime peragunt: mas enim supersiliens citò, ut passeræ, perficit. Quadrupedum ursæ demissis cruribus, quemadmodum cætera, quæ pedibus innitendo exercent uenerem, admota parte maris supina, ad dorsum fœminæ coëunt. Herinaceis coitus erectis partibus, supinis hærentibus sibi aduersis. Inter ea, quæ animal generant, augmenturq; magnitudine insigni, nec ceruæ mares suos patiuntur, nisi raro: nec uaccæ tauros, propter rigorem genitalis, nimiamq; tentiginem, sed clunibus subsidētibus semen recipiunt genitale, sic in ceruis mansuetis fieri uisum est. Lupi eodem coëunt modo, quo canes. Feles non parte posteriore se iungunt, sed mas stat, fœmina subiacet. Sunt porrò in eo genere fœminæ ipsæ natura libidinosæ & salaces: itaque mares ad coitum ipsæ frequentes alliciunt, inuitant, cogunt: puniunt etiam nisi parcent. Camelis sedente fœmina coëunt, nec auersi, sed complectente mare, ut cæteræ quadrupedes agunt, & coitum toto die exercent. petunt recessuum solitudines cum libet coire, nec aliquis eò potest tutò accedere, praterquam pastor armati. Genitale camelis neruo ita constat, ut uel ex eo confici possit, quo arcus fidissime intendatur. Elephanti etiam solitudines petunt coituri: sed præcipue secus fluminæ, & quæ pasci consueuerunt. Subsidit fœmina, clunibusq; submissis insistit pedibus, ac innititur. Mas superueniens comprimit, atq; ita munere uenereo fungitur. Vituli marinimodo animalium retrò mingentium coëunt, & diu ligati in coitu cohabitent, ut canes. genitale ijs maribus grande est.

Quomodo quadrupeda ouipara coëant.

Caput III

Vinetiam pedestrium quadrupedes, quæ oua pariunt, eodem coëunt modo, quo ea quæ animal generant, mare superueniente: ut testudinatam aquatilis quam terrestris, habent uero in quod meatus continent, & quod per coitum adhæreant, ut rana & pastinaca, & reliqua generis eiusdem.

De coitu eorum, quæ pedibus carent, longoq; sunt corpore,
id est, serpentum.

Caput IV

Væ autem pedibus carent, & longo sunt corpore, ut serpentes, ut mulrenæ, ijs coitus circumplexu mutuo supinarum partium agitur. & quidem serpentes ita circumvolutæ sibi ipsæ cohærēt, ut unius serpentis bicipitis corpus totum esse uideatur. Hoc eodem modo lacertarum etiam genus complexu simili coit.

De coitu

40

At quati
supinaru
auerfa me
10 remaior c
stat. Cartil
do, rana, o
apertiis n
mal genera
dus est coë
sed medioc
à suis fœmin
bus fœmin
omnibus e
20 dibus: sed
fœtifico se
humorem
natur quod
& pedes ha
tendit fœm
excrementi
explicare.
net foris int
quam in ma
gularem hab
pariunt gen
plures fœm
cernitur. na
suis percus
tempore au
cus uorant
mutuo sexu
tur, quorū a
capiuntur su
nitur, argum
tempore eni
emittunt, atq;
steterint, uer
etiam uoce n
superne ma
ritum dermit
piscium ouip
digressio seq

De coitu piscium.

Caput V

Isces omnes exceptis planis cartilaginei generis, admotis inuicem partibus supinis copulantur. Plani autem eius generis, ijdemq; habentes caudam, ut raia, pastinaca, & reliqua huiuscemodi, non solum admotis supinis, sed etiam tergo fœminarū supinis marium superpositis, modo cauda impedimento nullo ob crassitudinem sit, coēunt. At squatinæ, & quibuscumq; plenior cauda est, his attritu mutuo tantum partium supinarum coitus agitur. Sunt qui se uidisse confirmant nonnulla ex cartilagineis auersa modo canum terrestrialium cohærere. Fœmina in omni cartilagineo genere maior quam mas est, quod idem ferè uel in cæteris generibus piscium esse constat. Cartilaginea uero præter ea quæ enumerauimus, sunt bos, lamia, aquila, torpedo, rana, omneq; genus mustelorum. Sed omnia cartilaginea hunc in modū coire apertius notatum à pluribus est: morātur enim in coēundo diutius omnia quæ animal generant, quam quæ oua. Delphinis quoq; omnīq; cetario generi hic idem modulus est coēundi: planis enim admotis partibus agunt: nec parū multum ue teroris, sed mediocre in coitu ipso consumunt. Differunt nonnulli mares cartilaginei generis à suis fœminis, eo quod maribus bina quædā circa excrementi ostium pendet, quibus fœminæ careant, ut perspici in genere mustelorum potest: in his enim quod dixi, omnibus est. Testes igitur nec pisces habēt, nec ullum aliud genus quod careat peribus: sed binos meatus, tum serpentes, tum etiam pisces masculi continent, qui fœtifico semine cum coēundi est tempus, implentur, & lacteum omnes emittunt humorem. Colligunt hi se in unum caput, quemadmodum in auium genere uenit quod subeat. Continent enim aues intus suos testes, ac cætera animalia quæ & pedes habent, & oua pariunt. Hoc ergo inseritur, atq; in locos, & receptaculum tenditur fœminarum. Pedestribus uiuiparis idem meatus foris extat, & seminis, & exrementij humoris, alter intus meatus ducitur, ut dixi, cum partium differētias explicarem. Sed quibus uesica deest, ijs idem meatus sicco etiam excremente pertinet foris: intusq; alter iuxta habetur. quæ quidem similiter tam in fœminis eorum, quam in maribus sunt. Carent enim uesica, præter testudines, quarum fœminæ singularem habēt meatum, quanq; uesicam obtineat. Sed testudo in eorum, quæ oua pariunt genere est. Piscium oua parientium coitus minus patet: quamobrem complures fœminas prolificum maris uorando impleri crediderūt. Id enim fieri saepius cernitur, nam tempore coitus fœminæ mares sequentes id faciūt, uentrempq; eorum suis percutiūt rostris, quo etiam fit, ut mares semen & celerius fundant, & largius, tempore autē partus mares fœminas sequentes, quæ illæ oua ædiderint, ipsi mordicūt uorant: pisces uero ex ijs quæ remāserint, oriuntur. Circa Phoenicem pisces uel mutuo sexuū aspectu capi accepimus. mugiles enim mares à pescatore subducuntur, quorū aspectu fœminæ congregantur, atq; ita obretiuntur. uersaq; uice mares capiuntur subductis fœminis. sed deuoratio illa seminis genitalis, quia saepius cernitur, argumentum coitus talis ementitur. Faciunt hoc idem quadrupedes quoq; tempore enim coitus nō nihil humoris suo genitali, tum mares, tum etiam fœminæ emittunt, atq; admotis ad genitalia naribus odorantur. Perdices si aduersae maribus steterint, uentusq; inde afflet, ubi mares stant, concipiunt, & maritantur. plerunq; etiam uoce marium utero ingrauescūt, si gestiunt, ac libidine turgent. uolatu quoq; superne marium effici idem potest: uidelicet dum mas ipse in fœminā fœtificum spiritum demittit. ore hiante, exertaq; lingua, & mares & fœminæ coēunt. At uerus piscium ouiparorum coitus raro cernitur, quoniam congressionem quamprimum digressio sequatur, fieri tamen ita eorum coitum uisum est.

De coitu mollis generis piscium.

Caput VI

Mollia, ut polypi, sepiæ, lolligines, modo eodem omnia coëunt: oribus enim inuicem admotis, complexuq; mutuo brachiorum libidinem explent. Ergo polypis coitus, cum alter capite uulgo appellato in terram uerso, nitibundoq;, explicat porrigitq; sua brachia, alter superuenit, passisq; brachijs singulis ad singula subiacetis acetabulorum conceptu mutuo adhærescit. Marem etiam nonnulli aiunt gerere, quod genitalis species referat suo brachio, in quo duo amplissima acetabula habentur, nero id quasi constare porrectum ad medium usq; brachium confirmant, totumq; nari fœminæ annecti. Sepiæ, ac lolligines ora applicantes, & brachia inter se componentes, natantesq; in aduersum coëunt, narem etiā dictam in narem inserunt. natatus alteri retrorsum, alteri anteuersus in os agitur. Parit ea sui corporis parte, quæ fistula dicuntur, qua & coire eas nonnulli arbitrantur.

De coitu piscium crusta operorum.

Caput VII

Contra crusta operta, ut locustæ, gammari, squillæ, & huiusmodi reliqua, more quadrupedum retro mingentiū coëunt, scilicet, ut fœmina caudam supinam exponat, mas suam superponat, & applicet. coire solent in eunte Vere iuxta terram. Iam enim coitus omnium id genus exploratus est. interdum etiā cum fucus maturescunt, coire incipiunt. Hoc eodem modo gammari quoq; & squillæ coëunt. Cancri parte priore copulantur, sua ope cula loculosa illa, rugosaq;, mutua consertione componentes. Primum cancer minor ab auerso superuenire solet, tum maior ubi ille superuenerit, uertit se in latus. Nulla re differt fœmina à mare, nisi quod operculum applicabile illud amplius, & distantius, & hirsutius fœminæ gerant, in quo oua pariunt, & qua erunt excrementum. membrum autem quod mas in fœminam inserat, nullum omnino habetur.

De coitu insectorum, quo uenereus stimulus magis animalia queq; excitet.

Caput VIII

Insecta auersa coëunt. deinde quod minus est, superuenit maius, hoc est, mas fœminam. nec mas in fœminam genitale ullum inserit membrum more animalium cæterorum: sed fœmina sursum in maris receptum, caudæ ultimum suæ meatum quandam præducens reficit: qui in nonnullis maior quam proportione totius corporis esse uidetur, cum ipsa parua admodum sint. Sed sunt etiā in quibus minus inconveniens aestimetur. planum hoc fuerit, si muscas coitu uenereo copulatas diuiseris. tarditer etiam quæ coiuerint, seiunguntur digressu: diu nanc; eorum copulatio durat: quod in ijs quæ in nostro conspectu uersantur, facile patet: uerbi causa, in muscis, in scarabeis. Omnia enim ad hunc modum coëunt, uidelicet muscae, scarabei, uerticilla, phalangia, & si quid aliud generis eiusdem coire solet. Phalangijs, quæ texunt, coitus agitur hoc modo. cum fœmina deductam araneam traxerit, mas eandem mutuo trahit, quod ubi sapient fecerint, coëunt, & auersis clunibus copulantur: nam propter aluum orbiculatam modus hic coniungendi ijs congruit. Coitum omnium animalium fieri ad hunc modum apertum est. Tempora autem coitus descripta, & ætates certas ad uenerem singulis animalium natura fixit, & statuit. ergo plurimorum animalium natura uult quidem rem ueneream per id tempus, cum hyemis cessante sauitia, æstatis clementia oritur: quod sane tempus ueris est, quo plurima & uolatilia & pedestria & natatoria ad coitum excitantur. Sed sunt quæ per autumnum etiam & hys mem

mem coēant, atq; pariant; ut nōnulla cum aquatilium, tum uolucrum genera, Homini maxime temporibus omnibus oportunus coitus est: atq; etiam plura alia pēdestris generis, quæ cum homine uiuunt, coitum nullo tempore aspernantur, uidelicet propter tempore, & pabuli ubertatem. quorum tempus etiam gerendi uterū breue est, ut suis, ut canis, & uolucrum quæ sāpius pariunt. Complura etiam educationi suorum partuum consulendo, non nisi commodo tempore coēunt. Stimulatur ad uenerem mas hominum magis tempore hyberno, fœmina æstiuo. Genus autem avium (ut dictum est) parte plurima Vere, ac ineunte æstate coit, & parit, excepta alcyone, quæ circa brumam parere solita est. quamobrem quoties bruma serena existit, dies alcyonei appellantur, septem ante brumam, & septem à bruma, ut Simonides quoque suo carmine tradidit, ut: Cum per mensem hybernum Iupiter bis septem molitur dies teporis. clemētiam hanc temporis nutricem sacram uariæ, & pictæ alcyonis mortales dixerit, tranquillum uero tantisper tempus efficitur, si ita euenerit, ut bruma austrina uergilijs aquilonijs fiat. Septem primis diebus nidum confidere auem hanc fertur, reliquis septem parere, educareq;. Dies alcyoneos fieri circa brumam, non semper nostris locis contingit: at in Siculo mari penē semper id euenit. Parit alcyon circiter quinq; oua.

Quæ animalia semel, quæ uero pluries in anno pariant.

Caput IX

Ergi, & gauiaæ faxis maritimis ouabina, terna uero pariant: sed gauiaæ æstate, mergi à bruma ineunte Vere. & incubant cæterarum avium more, sed neutra earum avium conditur. Omniū rarissimum uidisse alcyonem est: ferè enim circa uergiliarum occasum, brumamq; ipsam apparet: & ubi primū per portum non plus quam nauem circumuo larit, statim abit, ut nusquam præterea uideatur. quomodo Stesichorum quoq; eius meminiſſe notum est. Luscinia etiam parit æstate quinq;, aut sex oua. conditur ab autumno usq; ad uernos dies. Infecta hyberno quoq; tempore coēunt, & serenis austrinisq; diebus nascuntur ea, quæ se abdere non solent, ut muscae, formicæ. Semel anno magna pars sylvestrium animalium parit, quæ scilicet non, ut lépores, superfluerant. Pices plurimi etiam semel pariant: ut iij quos fusaneos, ex argumēto cognominant, quia fusim retibus capiātur, ut thunni, limariae, mugiles, spuriæ, mone dulæ, chromes, passeræ, & reliqua generis eiusdem, excepto lupo: huic enim soli ex eo genere partus bis anno exercetur: sed posterior infirmior est. Sarda quoq;, & saxatiles bis, excepto mullo: hic enim solus ter parit: quod ex foetu ipso, staturaq; intelligit. ter enim aliquibus in locis partus apparet. Scorpio bis, & sargus Vere, ac autumno. salpa semel autumno. Thunna etiam semel. Sed quoniā partem præmatute, partem serò producat, hinc foeticare bis creditur. aedit primam partem circa mensem Decembrem à bruma, alteram Vere. Differt mas thunnus à fœmina, eo quod fœminæ pinnula iuncta sub uentre est, aphareus nūcupata, quæ mari deest.

Quoties, quibus uero anni temporibus cartilaginea pariant.

Caput X

 Artilagineorum squatina una bis parit: nam & incipiente autumno, & circa uergiliarum occasum: sed per autumnum felicius. Singulis uero foeturis partus septeni, aut octoni proueniunt. nonnulli ex mustelorum genere bis mense putantur parere, uidelicet qui stellati appellantur: quod ideo uidetur, quia oua eorum non simul perficiuntur. Non desunt quæ omnibus anni temporibus pariant, ut murena: cuius partus & numerosior est. & quæ prodierint ex paruo, celeri incremento adolescunt, ut & equiselis, nam eius etiam partus de minimo in maximum celerrime augetur. Sed

murena omnibus anni temporibus parit. equisellis uere tantum. Murus non idem quod murena est: quippe cum murena sit uaria, atq; infirmior: murus unicolor, & robustus, colore larici arbori similis. dentes etiam tam intus quam foris possidet. Sexus discrimine perinde ac in cæteris uolunt, ut alterum mas sit, alterum fœmina. exeunt hæc in terram, & sæpe in ea capiuntur. Fit ut pisces omnes celeri incremen-
to perficiantur: sed præcipue graculus inter minora. Solet hic parere iuxta littora, algosis, densisq; locis. Cernua etiam breui ex paruo insignem magnitudinem acci-
pit. Limariæ ac thunni in ponto pariunt, nec uspiam alibi. Mugiles, auratæ, lupi,
locis ijs maxime ædunt, quam flumina exeunt. Orcinæ, scorpiones, & multa alia ge-
nera in alto foëtificant.

Quibus mensibus pisces pariant, maiori ex parte.

Caput XI

Ariunt pisces plurima sui parte mensibus his tribus, Martio, Aprili, Maio, autumno pauci, ut salpa, sargus, & nonnulla alia generis eiusdem, paulò ante æquinoctium. Adde ijs torpedinem, & squatinam. Sunt certe quæ uel per hyemem, æstatem ue, suos ædant partus, ut di-
ctum est. per hyemem lupus, mugilis, acus. per æstatem mense lunio
Thunna circa solstitium parit. hæc folliculo quiddā simile, in quo oua exigua, mul-
taq; consistunt. spargi etiam per æstatem pariunt, mugilum labeones, sargones,
mucones, capitones, grauescere uero mense Decembri incipiunt, geruntq; diebus 20
tricenis. Mugiles aliquos non coitu, sed limo, arena ue nasci constat. Conceptus igi-
tur piscium magna ex parte uerno agitur tempore: sed tamen, quod dictum est, &
æstate, & autumno, & hyeme nonnulla coitu impletur. Verum nec pariter omni-
bus, aut simpliciter, aut generatim id euenit: nec plurimæ parti, ut uerno tempore.
nec uero cæteris illis temporibus tam numero partu foëtificantur, quam Vere. De-
niq; latere non decet, ut stirpium, & quadrupedum animatum generi plurimum
interesse ex regione, no solum ad cæteram corporis felicitatem, sed etiā ad coitum,
partumq; ampliorem: sic in pisciū quoq; ratione locis ipsis discriminē plurimum ori-
tur, non ad magnitudinem tantū, habitumq; uegetiorem, uerum ad coitum etiam
& partum, ut eadem alibi pluries generent, alibi minus.

*Molle genus piscium uerno tempore parere, sepiam uero omnis-
bus anni temporibus.*

Caput XII

Olla quoq; uerno tempore pariunt, & sepiam in primis. parit hæc com-
nibus anni temporibus, perseveratq; in ædendo ouorū numero dies
quindecim. quoties autem ædiderit, mas ē uestigio sequens, atramen-
tum ouis superinfundit, atq; ita efficitur, ut solidescant. incedere con-
iugatum solent. Mas uarius magis, quam fœmina, dorsoq; atriore est.
Polypus hyberno tempore coit, uerno parit. latet circiter menses duos. Ouum ue-
luti cirrum ædit, fructu populi albæ simile. perquam foecundum hoc animal est.
nam de eo quod ædiderit, copia innumera prouenit. discrepat mas à fœmina, eo 40
quod capite est productiore, & quod genitale piscaiores appellant, albido suo
in brachio continet. fouet polypus oua quæ ædiderit: quamobrem deterrimi tan-
tisper efficiuntur: haud enim in pastum prodire patiuntur. Quinetiam purpura
Vere generantur, & buccina hyeme abeunte. Genus denique omne quod testa
operitur, uerno autumnaliq; tempore habere cernuntur ea, quæ oua appellant,
exceptis echinis cibo idoneis: quippe quibus etsi per ea tempora præcipue uber-
tas ouorum est, tamen nullo tempore committitur, ut ouis omnino careant: sed
maxime plenilunijs, diebus que tepidis restituuntur, redduntq; pleniores, præ-
terquam ijs quos Pyraeus fert Euripus: nam illi hybernis mensibus meliores sunt,
parui

parui quidem, sed pleni ouorum. Ad hæc umbilici pariter omnes, hoc eodem tempore sua oua habere uisuntur.

De auium foetura, & quoties, quibus ue anni temporibus hirundo, merula, columba, & gallinæ pariant.

Caput XIII

Vium sylvestres, ut dixi, semel magna ex parte coeunt, atq; pariunt. Verum hirundo bis parit, & merula, sed eius primi partus intereunt frigore hyberno: omnium nanque auium prima hæc parit. posteriorē autem partum educat, & feliciter ducit ad finem. At uero quæ aut urbana sunt, aut traduci possunt ad mores mitiores, hæc saepius

10 generant, ut columbae, quæ tota æstate foetant. Gallinæ etiam ineunt, & pariunt omnibus anni temporibus, exceptis brumalibus diebus. Columbacei uero generis plures species sunt: est enim liuia dicta à liuore, diuersum certe à columba genus, quippe quæ minor, quam columba sit, & minus patiens mansuescere. liuet etiam plumis, & penè nigricat, & pedibus rubidis, scabrosis que est: quas ob res nullus id genus cællare alit. Maximo inter hæc genera corpore sunt palumbes, secundum magnitudinis locum uinago obtinet, paulò maior quam columbus est. minimum ex ijs turtur est. Pariunt columbae omnibus anni temporibus, pullosq; educant, si locum apricum habeant, & cibum. sin minus, æstate tantummodo foent. Sed proles præstantior uere, quam autumno est: deterrima æstate, & omnino tempore calidiore.

*Cellare,
in cella.*

*De foetura uiuiparorum animantium, & quo ætatis tempore incipiat,
quo ue desinat.*

Caput XIV

Estate etiam differunt ad coitum animalia: primum enim magnæ eorum parti semen non simul incipit & excerni, & posse generare: sed uis illa prolifica postea accedit. nouellorum enim in omnibus animalium generibus, prima emissio semenis, aut infœcunda est, aut si fœcunda sit, imbecilliora tamen generat & pauciora. quod potissimum in hominum & quadrupedum animal gignentium genere, atque etiam auium patet: alterum enim prolem pauciorem procreat, alterum oua ædit pauciora. Aetas uero accommodata ad coitum quæq; suo in genere plurima ex parte ferè tempus idem sortitur: nisi quid præmaturet, & aut aliquam ob rem monstrosam, aut ex detrimen-
to naturæ, & uitio anticipet. Res igitur homini innotescit, tum uocis mutatione, tum etiam testium, non magnitudine tantū, uerum etiam specie, quemadmodum mammis etiam declaratur: sed præcipue ortu pilorum pubis. Semen autem ferre incipit circiter annos bis septem: sed uim genitalem recipit circa annos ter septem.

Cæteris animalibus denegata pubertas est. alijs enim nulli omnino dati sunt pilii, alijs supina in parte nulli, aut pauciores, quam in prona. At uocem immutari non nullis apertum est. Alijs partes corporis aliae quædā significant semen iam initium, uiiresq; proliferas sibi trahere. Vox fœminæ magna ex parte acutior, & iunioribus quam uetusioribus acutior est. nam ceruini etiam generis mares uocem grauiorem, quam fœminæ mittunt. Vox autem maribus in hoc genere, cum tempus coeundi est: fœminis autem cum metuerint. breuis uox fœminæ est, maris productior. Canibus item senescentibus uox grauior redditur. Equorum etiam uoces differre palam est. fœminæ enim simul ac natæ sunt, uocem exiguum mittunt, ac tenuem: mares exiguum quidem & ipsi, sed pleniorum tamen, & grauiorem, quam fœminæ, & indies maiorem reddunt. Bimus cum est, atq; inire incipit, uocē magnam, grauemq; mas mittit: fœmina maiorem, quam ante, & clariorē usq; ad uigesimū ætatis annum magna ex parte, sed ab hoc tempore imbecilliorē tam mares, quam fœmi-

næ reddunt. Magna igitur ex parte, ut dixi, uox marium, fœminarumq; differt, eo quod mares grauius sonat quam fœminæ: quorum scilicet uox, aliqua cum produktione emittitur. Verum non in omnium animalium genere ita agitur. Sunt enim in quibus econtrario sit, ut in bubus. nam boum fœmina, grauior quam mas agit uocem: & uitulis grauior quam adultis, perfectisq; quamobrem his castratis uox econtrario mutatur. transeunt enim quæ castratur in fœminā. Tempora autē coitus ad hunc modū per ætates natura suis animalibus statuit. Oves & capræ anniculae coēunt, atq; uterū ferūt: sed capræ potius, mares quoq; in ijs ipsis generibus eodem illo tempore inēunt. sed proles differt, quatenus præstantior ea est, quam senescentes mares & fœminæ procreant. Sues tum mares, tum fœminæ coire incipiunt mense suæ ætatis octauo: quanquam mas ante quam sit anniculus, prolem generat uitiosam. fœmina annicula parit. sic enim tēpus gerendi uteri exigit. Sed nō omnibus locis eadem ætatis ratio est, ut dixi: iam enim dues, nonnusq; tam mares quam fœminæ quarto coēunt mēse: sexto tamen ita, ut uel progenerare & educare possint, nonnusquam apri mense decimo inire incipiunt. Valent ijs coitu ad triennium. Canes tam mares quam fœminæ anniculi, magna[quidē] ex parte coēunt: sed non nunq; uel mense octauo. quod magis fœminæ euenit, q; mari. Gerit uterū diebus sexaginta & uno, aut duobus, aut ad summū tribus: nec minus q; sexaginta diebus. quod si quid celerius prodierit, educari ac perfici nequit. Cū peperit, rursum sexto post mense, nec prius coitu impletur. Equus inire tam mas, q; fœmina incipit bienis, ita ut ualeat procreare. proles tamen per id tempus minor, & imbecillior est. At uero (quod ex more plurimo agitur) in trimatu coēunt, & proficiunt subinde in generando, ut proles præstantior adusq; annos uiginti procreetur. Coēunt mares ad annos tricenos ternos: fœminæ ad quadragenos: ita ut per totam ferē uitā coitum equis seruari eueniat. Vixit enim magna ex parte mas annos circiter quinq; & triginta, fœmina plus q; quadraginta. Iam & quinq; & sexaginta annos uixisse equū proditū est. A sinus tam mas q; fœmina mēse tricesimo coit: sed magna ex parte nequeunt generare: uerū in bimatu, aut trimatu, & semisse. Sed iam uel annicula uentre gessisse asellā aiunt, ita ut quod pepererat, educari ac perfici potuerit. Bos etiā annicula peperit, ut educari, augeriq; quantum genus exigeret, licuerit. Primordia generationis horū animaliū ita se habere perpēsum est. Homo mas ad annum usq; septuagesimū, uidelicet termino ultimo potest generare: fœmina usq; ad quinagesimū, uerū id raro. paucis enim proles in eo ætatis tempore procreata est. Sed magna ex parte maribus quintus & sexagesimus annus finis progenerandi est: fœminis, quintus & quadragesimus. Oves parere usq; ad annum octauū possunt. & sibene curētur, uel in undecimum facultas pariendi protrahitur. & quidem fieri potest, ut etiam per totam ferē uitam coēant, tam mares quam fœminæ. Hirci pingues minus fœcundi sunt. quorum argumento uites, quoties per nimiam alimenti copiam luxuriantes fructum non ferunt, hircescere rustici dicunt. Verum cura extenuandi adhibita, efficitur, ut coēant, atq; procreent. Arietes primum uetusiores fœminas inēunt, nouellas enim minus persequuntur. Pariunt, ut dixi, iuniores pauciora, quam uetusiores. Apro ad triennū probitas coēundi edurat. uetusioribus proles deterior gignit. nullus enim præterea profectus ei accedit, nulla uirū recreatio. solet inire pabulo satiatus, & cum alterā nō subegerit, uel initus breuior agitur, & fœtus corpore minore creatur. Paucissima sus aedit prima partione, uiget secūda, nec senescēs copia fœtus deficitur, quanq; lentius coit. ubi uero quintumdecimū annū nacta est, nō præterea generat, sed effera. Si pinguet, ocyus & iuuenis & senescēs mouetur ad coitum. si grauida admodū pinguescat, efficitur, ut fœta minus habeat lactis. Proles, quod ad ætatem attinet, optima est, cum uigēt parētes, quod ad tēpora, præstan-

præstantior quæ hyemis initio gignitur: deterrima, quæ æstate: quippe quæ parua, exilis, & perhumida sit. Mas si pinguet, iure omnibus anni temporibus potest, nec solū interdiu, sed etiam noctu, aut certe matutino potissimum tempore. senescens autem minus subinde agit, ut dictum est. sæpe qui uel per ætatem, uel per infirmitatem suæ naturæ nequeant expedite coire, quū fœmina impotens sustinendi maris fessa clunes demittat, cubantes unā cum fœmina coēunt. Concipit præcipue sus, cum præ libidine gestiente pruriens auriculas flaccidas demittit: aliter semen à uulsa respuitur, relapsumq; euanscitat. Canes non per totam coēunt uitam, sed usque ad quendam ætatis uigorem: ad annos enim duodecim magna ex parte, & coēunt, 10 & implentur. Verum iam aliquibus, tum fœminis, tum maribus, uel annum octauum, & decimum, atq; etiam uigesimum nactis facultas non defuit prolifici coitus. nam ijs quoque senectus uim generandi, pariendiq; ut & cæteris tollit. Camelus ab auerso urinam reddit, sed coit quemadmodum dictum iam est. Tempus coēundi in terra Arabia, mense Septembri. fert uentrem menses duodecim: parit singulos: uiuiparum nanque est. Incipit & mas, & fœmina coire in trimatu. fœmina post partum uno interposito anno coit. Elephantus fœmina incipit coire anno, aut duo decimo, cum celerrime: aut quintodecimo, cum lentissime. Mas quinque aut sex annos natus, superuenit in eunte Vere. coitum triennio interposito repetit. Quam grauidam reddidit, eandem præterea tangere nunquam patitur. Vterum biennio gerit: parit singulos: uiuiparum nanque est. fœtum magnitudine bimestris, aut trimestris uituli ædit. Coitum animalium, quæ non nisi coēndo progenerent, ad hūc modum habere se intelligimus.

De ijs, quæ silicea integuntur testa, quæ coitus omnino expertes sunt.

Caput XV

Mox de generatione eorum, quæ uel coēant, uel non coēant, commen tabimur: & primum de ijs, quæ siliceo tegmine operiuntur. hoc enim unum fere genus totum expers coitus est. Purpure uerno tempore eundem in locum sese colligentes condunt, quam fauaginem nominant, quæ uelut fauus est apum. uerum non ita elegans, sed quasi è putaminibus cicerum alborum, multa inter se composita, struem unam sua cohæsione coagmentarint. nullum ijs patet foramen, neq; ex ijs purpuræ enascuntur, sed cum purpuræ, tum etiam reliqua testis inclusa, è limo fere, & materia putrescente oriuntur. Illa uero coagmentatio fauo similis, tanquam purgamentum, tam ijs, quam buccinis euenit, nam buccinis quoque fauificare in more est. Itaque ne ea quidem, quæ ex testaceis fauos saluant, alio modo, quam cætera testis inclusa generantur. uerum melius, atque uberioris quoties præsunt, quæ eiusdem sunt generis. προύπαρχοντι, emittunt enim, cum siros ordiuntur fauos, mucorem quendam, ex quo putam= στι, præsunt, neæ cellulæ illæ consistunt. hæc ergo rupta diffusaq; omnia humorem quem con= id est, præexi= tinebant, in terram dimittunt. Mox eo quo effuderint loco gignuntur purpuru= stunt.

40 læ, exordio admodum exiguo consistentes, quas sibi annexas gerunt, quæ grandes capiuntur. nonnullæ etiam forma nondum distincta cernuntur, si forte prius quam pepererint, capiantur. Fœtus interdum per crates, & tegetes, non qua= libet elidunt, sed congregatae eodem, ut facere in mari solent. itaque per angustiam, ueluti uiuæ specie fœtus conformatur. Genera purpurarum plura, & nonnullæ magnitudine augmentur insigni, ut quæ ad Sigæum, & Lectum Idæ promontoria gignuntur. Aliæ paruae, ut quas Euripus fert, & Caria. pelagiæ magnæ, sca= bræq; sunt, quarum flos magna ex parte niger: sed nonnullis rubidus pusil= lum, nonnullas ex magnis, uel ad precium minæ euadere nouimus. Paruae ad lit= tora, & oras reperiuntur flore rubro. partes item Aquiloniæ nigras, Austrinæ

rubras magna ex parte ferunt. capiuntur tempore uerno, cum fauos extruunt. Caniculae tempore nullae ferentur. non enim tantisper pascuntur, sed se abscondunt, & latent. florem suum inter papauer dictum, et collum continent, textu spissiore, aspectu ueluti membranae candicantis, quam detrahunt. tingit haec pressa, & inficit manum. pertinet eadem suo situ, perinde ut uena, idque flos ille celeber putatur, reliquum contextus quasi alumen est. Cum fauificant purpuræ, tunc deterrimum habent florem. Paruas tundunt cum testis: non enim detrahere facile est, majorum florem testa ablata detrahunt: quam ob rem euuenit, ut collum a papauere separetur. Flos enim positus inter haec est, supra eam partem, quam uentrem appellant. Itaque detracio flore diuidantur partes istæ, necesse est. Dant operam ut uiuæ strangantur, nam si prius, quam fregeris, expirarint, florem omnem cum uita euomunt, quapropter solent eas asseruare in nassis, dum ipsæ se colligant, atque requiescant. Veteres nassam escæ adiunctam demittere non solebant: itaque saeppe accidebat, ut purpura iam extracta decideret. At homines nostræ ætatis adiungunt nassas, ne si decidat, absoluatur. quod tunc potissimum euuenit, cum plena est, nam si inanis sit, difficile se euellere potest. haec propria eueniunt purpuris. Buccinis etiam modus idem gignendi, qui purpuris, tempusque idem est. operculum item oris idem tam huic utriusque generi adhæret natuum, quam cæteris turbinatis omnibus. pasci quoque exerta lingua appellata sub illo operculo solent. longior digito lingua haec purpuris est, qua pascitur: & tum conchulas, tum etiam sui generis testam perforare potest. Tempus uiuendi & purpuris, & buccinis longum. Annos enim circiter sex purpuræ uiuunt, & singulis annis incrementum earum patet per orbes: quibus totidem quot annos habent. testa intorta cuniculatum in crepidinem desinit. Mituli etiam fauificare soliti sunt. Ostreis qua coenam, ibi origo consistit. Conchæ, clamæ, unguis, pectines, locis arenosis sui ortus initia capiunt. Pinnæ erectæ locis arenosis, coenosicæ, ex byssø, id est uillo siue lana illa pinnali proueniunt. quæ custodem intra se continent, aut squillam paruam, aut cancellum: quo quidem custode priuatæ pereunt breui tempore. Testacea denique omnia sponte naturæ in limo diuersa, pro differentia limi oriuntur. nam in coeno ostreæ, in arenoso conchæ, & reliqua, quæ modo enumeraui. Rimis, cauernisque faxorum uertibula generantur, & glandes, & quæ per summa adhærent, ut patellæ, ut natices. Omnia id genus celeri incremento augentur: sed præcipue purpuræ, atque pectines, quippe quæ anno perfici possint. Cancri colore albido, corpore admodum parui in nonnullis testa operati generis nascuntur: & plurimi quidem in mitulis soliatis: mox in pinnis, quos pinnotheras uocant. Quinetiam in pectunculis, atque ostreis. Verum iij nullum conspicuum capiunt incrementum. Piscatores cancros eiusmodi nasci confirmant, una cum illis, quorum testam inhabitant. Latent aliquandiu in arena pectines, sicut etiam purpuræ. Nascuntur ergo concharum genus quemadmodum expositum est, sed locis uarijs: nam alia uadis, alia gurgite, alia duris locis atque asperis, alia arenosis: & alia sedem mutat, alia stabiliter degunt. Pinnæ ex ijs, quæ sedem nunquam mutare solent, radice innituntur. Ungues, & conchæ nulla innitentes radice permanent. euulsæ uiuere prærea nequeunt pinnæ. Quæ stella uocatur adeò natura calida est, ut omnia contacta protinus decoquat. detrimento etiam summo echinis Euripi Pyrrheni eandem esse confirmant. forma eius stellis, quæ pinguntur, similis est. Quinetiam qui pulmones appellantur, sponte proueniunt. Concha, quæ pictoribus usui est, crassitudine plurimum excedit: & florem illum non intra testam, sed foris habet. comperiri id genus locis Cariæ potissimum nouimus. Cancellus ille concharum hospes, principio ex terra, limoque consistit, mox conchulas ingreditur uacuas: ubi cum excreuerit, transit in concham ampliorem, uidelicet aut naticis, aut turbinis, aut alicuius similis, saeppe etiam parua

parua buccina subit, ingressusq; ampliorem illam gerit pari modo, & uiuit in domicilio capaciore, rursusq; excrescens aliam petit ampliorem.

De urticis, & spongiarum genere, quo uero modo gignantur.

Caput XVI

Odus idem gignendi ijs etiam est, quae nulla testa integuntur, ut urticis & spongijs, qui testa inclusis: per rimas enim, & cauernas, & faves saxorum oriuntur. Genus duplex urticæ est: aliae enim sinuosis adhærent, quæ nunquam à saxis absoluuntur: aliae plana, & littora amant, quæ suis abiunctæ sedibus vagantur. Patellæ quoq; absolui
10 solent, alioq; transire. nasci etiam in cubilibus spongiarum nouimus bestiolam aranei similem, nomen pinnothera mutuantem. degit hæc intra spongiarum cubile: & aperiendo, claudendoq; pisciculos capit. aperit antequam ingrediantur: claudit, & cōtrahit cum ingressi sunt. Genus spongiarum triplex statuitur: nam aliae raræ, aliae spissæ, aliae quas nominat achilleas. tenuissimum genus id tertium, & spississimum, & ualidissimum est, quod galeis ocreisq; inseritur: eoq; minus ciere strepitum posse notatum est. genus hoc inuentu perquam rarum est. Quæ autem in genere illo spissò præduræ sunt, atque asperæ, nomine hirci nuncupantur: quæ quidem omnes aut ad saxa nascuntur, aut iuxta littus, lutoq; aluntur: cuius rei argumentum est, quod captæ, limo refertæ omnes cernuntur. quod certe indicat, cæteris
20 quoq; adhærentibus, cibum per ipsum annexum hauriri. Imbecilliores propterea sunt spissæ, quam raræ, quia minus alto radicis hæsu innituntur. Sensum etiam spongijs esse aiunt, argumento, quod ad euulsoris accessum contrahuntur, ita ut euelli difficile sit. quod idem etiam faciunt, quoties flatus, tempestasq; urget, ne sua de se de pellantur. Sed sunt qui de hoc dubitent, ut qui Toronam incolunt. Narrant tamen proculdubio bestiolas quasdam, uelut tineas, lumbricos ue, & eiusmodi alias consistere intra spongias, atque ali: quas & euulsi spongijs pisciculi saxatiles deuorent, qui uel radices absument totas, quæ inhærentes saxis remanserint. Si euenerit forte, ut spongia abrumpatur, residuo item renascitur & completur. Magnitudine amplissima solutæ illæ & raræ spongiæ augmentur plurimæ, quæ circa Lyciam
30 sunt. Sed mollissimæ, quæ spissæ: nam achilleæ torosiores ijs constant. omnino quæ altis, tranquillisq; insunt gurgitibus, mollissimæ sunt: flatus enim ac tempestates, spongias quoque ut cætera altilia reddunt duriores, & incrementum impediunt. quamobrem spongiæ Helleponi spissæ, ac duræ sunt, & omnino quas mare ultra Maleam promontorium, citraq; fert, differunt inter se mollitiæ, duritateq;. nec calorem immodicum spongiæ patiuntur: sit enim eo, ut more pullulantum putrescant, quo circa optimæ iuxta oras comperiuntur spongiæ, si gurgite alto demersæ sunt: commode enim temperantur propter altitudinem gurgitis. Color illotis, uiuisq; nigricans est. adhærent nec parte, nec toto: intersunt enim fistulæ quædam inanes: sed pluribus passim particulis hæsitāt, & quasi membrana extenta subesse
40 radicibus earum uidetur. superne autem cæteri meatus concreti propemodum latent. At uero quaterni, aut quini patent, per quos pasci existimantur. Genus item aliud est, quod nomen aplysias inde accepit, quia nunquam lauetur, quasi illotariam uoces. habet hoc ampliores illos meatus, sed reliquo toto corpore densum est: nihil tamen densius, quam quæ ante enumerauimus genera, quanquam lentius, & ex toto pulmoni similius cernitur. Sensum id genus habere, diuq; uiuere inter omnes præcipue conuenit. cognosci præ cæteris spongijs eo facile potest documento, quod cum illæ albcent limo subsidente, id semper nigrorem ostendit. Quod ad spongias, & testatorum generationem pertinet, res ita se habet.

G

De locustis, & earum partus tempore, deq; cæteris crusta opertis. Caput XVII

Locustæ inter crustata, quæ per coitum conceperūt, oua gerunt utero tribus mensibus his, Maio, Junio, Julio: tum deinde sub alio in rugas deponunt, qua oua more uermium augētur, quod idem de mollibus etiam, ac de piscibus ouiparis intelligitur: ouum enim omnium ita accrescit. Fit igitur locustarū ouum arenidum in partes octo diductum: singulis enim experimentis, quæ de latere extant, singula quædam cartilaginea iunguntur, quibus oua adhærent: totumq; quasi species uuæ consistit: unumquodq; enim illorum cartilagineorum in plura scinditur: quæ si discreueris, patent: si aspicis, tantū compositum quiddam apparet. fiunt maxima, non quæ iuxta meatum, sed quæ media sita sunt, minimaq; nouissima continentur. Magnitudo minimis, quanta granis sicuum est, nec meatum ipsum ulla cōtingunt, sed per medium hærent: utraque enim ex parte, caudam dico, & aluum, bino maxime distinguitur interuallo: sic enim experimenta quoque disposita sunt. Sed quoniam latera ipsa complecti satis non possint, addito extremo cuncta teguntur, idq; uelut operculum obturat. Videtur prorsus locusta cartilaginosis illis particulis mandare oua, cum enititur, caudam adducens, & protinus comprimens, inflectensq; se, parere. Cartilagineæ uero illæ appendices per id tempus augentur, atque ouorum capaces redduntur, partus enim in ijs recipitur, ut sepia in farmentis, & quilibet colluione collocatur. locustæ ad hunc partunt modum, mox ubi ea sui corporis parte intra diem maxime uigesimum oua concoixerint, abigunt uniuersa, conglomerataq; ita in idem, ut & foris congesta appareat. Tum ex eo locustæ proueniunt intra diem maxime decimumquintum, & sæpe minores, quam ut dixi magnitudinem expleant, capiuntur, excludunt igitur oua ante arcturum: abigunt iam concocta, atq; absoluunt ab arcturo. Squillæ gibbae uterū menses circiter quatuor ferunt. locustæ asperis, saxosisq; locis proueniunt, gammari leuioribus ac terrenis. neutrum genus limosa amat: unde fit, ut gammari apud Hellespontum, & circa Thasum gignantur: locustæ circa Sigæum, & Athon. Coniectantur loca aspera, limosa ue pescatores, oris littoralibus, atque alijs id genus indicijs, quoties capti ram in alto libet exercere. littora potius uernis, hybernisq; temporibus expetunt, conferunt se in altum, æstate uidelicet, cum alijs calorem, alijs frigus persequuntur. Iis etiam quas nomine ursæ arctos appellant, idem pariendi tempus natura statuit, quod locustis: quocirca per hyemem, & Vere priusquam oua excludant, cibo laudantur: cum excluderint, deterrimæ fiunt. Crusta sua, & locustæ & cäcri, tam nuper nati, quam post, exuuntur per Ver, quemadmodū angues membrana uernationis, quam senectutem appellant. Locustis omnibus uita diuturnior data est.

De polypo, sepia, lolligine, cæterisq; mollibus ouiparis, deq; eorum fœtura & partu. Caput XVIII

Olla copulatione, ac uenereo coitu, ouum cōcipiunt candidū, quod 40 in dies arenidum, quale illud crustati generis euadit. ædit polypus suum ouum, uel in cubilibus, uel in figulino, uel in quo alio cauo simili labruscæ florentis racemulis, aut fructui arboris populi albæ, ut dictum iam est. pendent utiq; per cubile oua tanta fœcunditate, ut collectis uas impletatur longe amplius, quam caput sit, quo continebatur. Polyporum itaq; ouis diebus post quinquaginta maxime ruptis, polypuli modo araneorū per quam multi exerpunt, quorum natura sigillatim nondū conspicua est, quamquam forma satis tota apparent: sed ob exiguitatem imbecillitatemq; copia interit. iam non nulli adeò spectantur exigui, ut nulla partium constent distinctione, quamuis ad tactum

tactum moueantur. Oua quæ sepiæ ædunt, magnitudinem myrtorum capiunt, & nigrescunt, emisso enim atramento parentis infunduntur, atque ita inficiuntur. cohærent inter se ad speciem racemi cuncta uni obducta cuidam nexui: nec facile alterum detrahi ab altero potest. mas enim humorem quendam mucoris mittit, cuius lentore tenaciter oua sibi cohærescunt, ac crescunt. etiam hæc & cum primum ædita candida sint, atque exigua, mox atramento perfusa, nigra, majoraque redduntur. Cumque sepiola iam intus constiterit, uidelicet tota ex candido ovi interno concrescens, tum rupta ovi membranula proles exit. primum pars illa interior candida, ueluti grando consistit, cum fœmina suum atramentum asperserit. Nascitur enim sepiola ex eo ipso candicante corpusculo uersa in caput, modo auium uentre annexo. Sed qualisnam sit in his annexus umbilici, nondum exploratum habemus. Constat tamen candidum illud subinde diminui, dum sepiola augetur: & ad postremum, ut luteum aubus, sic candidum his aboleri. primum oculi grandes in his quoque, perinde ut in cæteris, apparent. Sit ouum a. b. c. oculi. d. sepiola ipsa. e hoc ipsum, ferunt uterum sepiæ uerno tempore. Pariunt intra diem decimūquintum. mox oua ædita crassitudinē acinorum uuæ minorū, intra diem item decimumquintum capiunt. quibus obruptis sepiolæ excluduntur, quæ, si quis prius, prole iam perfecta obsciderit ovi membranam, stercusculum mittunt, suumque præmetu colore immutant ex candicante in rubriuscum. Sed cum genus omne crustatum sibi iuncta contineat oua, itaque foueat, polypus & sepia, & reliqua generis eiusdem, oua quæ pepererint absoluta fouent, & præcipue sepia: quippe cuius sæpenumero alueus iuxta terram, dum hoc facit, appareat. Polypus fœmina modo incubat ouis, modo in ore sui cubilis assidens, brachium super ouis exorrectum tenet. Sepia parit iuxta terram inter algas & harundines, & si quod aggestum tale iniectum sit, ut farmenta, aut lapides, aut quælibet alia materiei congeries. Et quidem pisca-tores de industria fasces farmentorum disponunt. hæc perlubenter in eis loculamenis parit prolixam illam, continentemque seriem ouorum, qualis cirri muliebris species est. enititur, aluum per interualla reprimens, inspergitque atramentum, interposita quiete: utpote, cum non nisi cum labore emitat. Lollinges in alto pariunt. confertum ijs quoque ouum, quale sepijs est. Viuendi spacium tam sepiæ, quam lolliginib[re]ue: nam exceptis paucis bimatum nō complent. polypis etiam tantudem temporis ad uiuendum datum est. prodeunt ē singulis sepiarum ouis sepiolæ singularæ: quod idem in genere etiam lolliginum fit. Inter lolliginem marem & fœminam hoc interest, quod fœmina intestina continet duo, ueluti mammas: quæ si alio disiecta inspectes, facile uideris. Mas omnino ijs caret. Sepia tum hoc idem discrimen habet, tum uero quod mas uarius plus, quam fœmina est, ut exposui.

De ijs insectorum generibus, quæ aut ex erucis, aut ex uermibus, aut ex simo gignuntur.

Caput XIX

INsecti generis mares fœminis esse minores, ac superuētu coire, uixque absolui, dictum iam est. Breui à coitu pariunt, maxima sui parte, quæ solent coire. Vermem autem omnia faciūt, excepto genere quodam papilionum, quod durum quiddam simile cartamo, id est, cnici semini producit, sed intus fluidum. Vermibus uero ipsis non parte aliqua, sicut in ouis animal creatur, sed totus uermis accrescit, & particulatim discretus format in speciem destinati animalis. Procreantur porro insecta, aut ex animalibus generis eiusdem, ut phalangia, & aranei. ex phalangijs & araneis, ut bruci, locustæ, cicadæ. aut non ex animalibus, sed sponte. alia ex rore, qui frondibus infudat, uidelicet uerno tempore, ut natura fert. Sæpe tamen & hyberno, quoties trans-

quillum, austra' eçp tempus diutius consistit. Item alia ex coeno, aut fimo putrescente oriuntur; alia in lignis aut stirpium, aut cæsis; alia in animalium pilis; alia in excrementis, aut iam excretis, aut adhuc intra animantem contentis, ut quæ tineæ siue lumbrici appellantur, quorum genera tria sunt, latum, teres, & quod ascarida appellatum est, ex quo nihil procreari aliud potest. Latum autem illud solum intestino adhærens, parit simile cucumberis semini, quo indicio medici genus id lumbrici inesse intelligunt. Nascuntur papiliones ex erucis, erucæ ex uirentibus folijs, maximeçp ex brassica. Primum minus quid milio consistit in solio, mox uermiculi inde contrahuntur, & accrescunt, tum intra triduum eruculæ afformantur, quæ auctæ motu cessant, suaçp forma immutantur, appellantur çp tantisper chrysalides, quasi aurelias dixeris. duro intectæ putamine sunt, ad tactum mobiles, meatibus arenosis obductæ. non os, non aliud ex membris, quod conspicuum sit, possident. Longo post tempore, putamine obrupto euolat inde animalia pennigera, quos papiliones uocamus. Itaq; primum dum erucæ sunt, cibo aluntur, atque excrementum emittunt. At uero cum in aurelias dictas transierint, nihil uel gustant, uel excernunt. Hæc eadem gignendi ratio cæterorum etiam est, quæ ex uermibus constat: siue ex coitu animalium uermes, seu sine coitu prodere. nam & apium, & crabronum, & uesperum uermes, quandiu recentes sunt & aluntur, tantisper & stercus emittere uidentur. At cum formæ liniamēta receperint, sub qua faciem nymphae appellantur, iam neque cibum præterea capiunt, neque ullum reddunt alui excrementum, sed coerciti & cōtracti quiescunt, nec ullo pacto mouere se patiuntur, usq; dum species destinata perficiatur. quo facto euolat proles, rupto, quo continebatur, folliculo. Quinetiam superæ, & acizæ dictæ quibusdam eiusmodi alijs generantur erucis, quæ uident ingressu. Parte enim innitentes priore contrahunt se, adducentes posteriorem, arcuatimq; incedunt. Verum quæçp orta, sibi colorem à sua eruca trahunt. Fit ex quodam uerme grandiore, qui ueluti cornua gemina protendit, suiçp generis est, primum toto immutato, eruca: deinde quæ bombyx appellatur. ex quo neydalus, in ualidam dixerim. quæ uaria formarum successio, in semestri temporis spacio cōpletur. Ex hoc animalis genere bombycia illa mulieres nonnullæ retorquendo in filum deducunt, deinde texunt. prima texisse in Co insula Pamphila Platis filia dicitur. Eodem modo scarabei tauri gignuntur ex uermibus, qui in lignis aridis nascuntur. primum enim uermes ipsi immobiles sunt,

Hermo. redit Blattas in brassicis

mox disrupto putamine id scarabei genus exit. Blattas in aluearijs gigni apertum est, quæ & ipsæ pennatae sunt. Asilus latiusculis quibusdam bestiolis, quæ in fluuijs supernant, enascitur: quamobrem magna asilorum copia circa aquas, ubi id genus bestiolarum est. Erucis quibusdam corpore piloso, non grandi primum, cicindelæ à clunium fulgore nomine indito, sunt non uolucres: quibus deinde mutatis, pennigera animalia gignuntur, quos cirros uocant. Culices muliones ex ascariis, hoc est tipulis generantur. tipulæ serè in puteis, & ubique aqua se colligit, terrena subsidente concretione oriuntur. fit ut principio sex ipsa putrescens color rem candicantem trahat, mox nigricantem, postremo cruentum. talis cum fuerit, minutissima quædam & rubra specie algulæ prodeunt: quæ ad tempus hærentia suæ origini mouentur, deinde absoluuntur, itaq; feruntur per aquam, tipulæ nuncupatae. tum paucis post diebus erigunt se super aqua duræ, atque immobiles. mox disrupto putamine, culex emergit, ac insidet, donec uel sole, uel flatu moueat & uoleat. Commune omnium uerum est, & eorum quæ ex uermibus proueniunt animalium, ut primordium generationis, aut à sole, aut à spiritu præstetur. sed copiosius ac celerius sunt tipulæ in aquis, quarum sedimentum uarium ac promiscuum sit, quale in agro Megarico in operis solet misceri: putrescit enim hoc scilicet

cilius, & autumno quoque uberius generatur: minus enim humoris esse tunc accedit. Rediui gramine oriuntur. Scarabei uirides, gallerucæ iam uocari incipientes, uermibus simo bouis aut iumenti creatis gignuntur. Scarabei pilularij in simo quem uoluunt, conduntur per hyemem, paruosq; uermiculos pariunt, ex quibus 10 ipsi procreantur. Quinetiam leguminum uermiculis pennata animalia ratione similis prodeunt. Muscæ ex uermiculis simi digesti in partes gignuntur. quamobrem qui eo funguntur munere, contendunt reliquum simi promiscui discernere, etiam confectum concoctumq; esse simum confirmant. Principium autem uermiculorum ipsorum exiguum est, quod primum rubescit, atque ex immobili quasi hærens adhuc fibris moueri incipit: mox uermiculus immobilis redditur: qui cum postea motus est, rursus immobilis fit: demumq; generat muscam, quæ flatus, aut solis beneficio moueatur. Tabani ex ligno nascuntur. Orsodagnæ, quas mordellæ appelleb, ex uermiculis immutatis, qui in brassicæ caule creantur. Cantharidæ ex erucis fici, piri, pini, atque etiam sentis caninæ oriuntur: siunt enim in his omnibus uermes. petit genus id animalis foetida, quoniam ex tali materia constitutum est. Vinarij culices ex uermiculis, qui fece uini acescente gignuntur, originem trahunt. Quinetiam in ijs quæ putredinem nullam posse recipere existimantur, nasci animalia nouimus: ut uermes in niue uetusiore, qui hirti sunt pilis, & rubidi, quoniam & ipsa nix uetusate rubescit. sed in niue mediae terræ can 20 didi, & grandiores inueniuntur. torpent omnes, ac difficulter mouentur. In Cypro insula, ærarijs fornacibus, ubi chalcites lapis ingestus compluribus diebus creatur, bestiolæ in medio igne nascuntur pennatæ, paulò muscis grandibus maiores, quæ per ignem saliant, atque ambulent. Emoritur & hoc genus, & illud niuis alumnum, cum alterum ab igne, alterum à niue dimotum est. Nonnulla corpora esse animalium, quæ igne non absumentur, salamandra claro documento est: quæ, ut aiunt, ignem, inambulans per eum, extinguit. Hypanis fluuius apud Cymerium Bosphorus sub solsticio defert ueluti folliculos acinis maiores, quibus quadrupedes uolucres erumpunt: quod genus animalis in postmeridianum usque diei tempus uiuit, & uolat: mox descendente sole macrescit, & languet: deinde occidetur, uita non ultra unum diem peracta: unde ephemeralrum, id est, diarium appellatum est. Quæ ex erucis aut uermibus gignuntur aranea inuoluta, magna ex parte principio exeunt hæc ita.

De uesperum generatione, & eius tempore, quando etiam insectorum genera quamplurima pereant.

Caput XX

Espæ autem ichneumones nuncupatæ, quæ minores, quam cæteræ sunt, phalangia perimunt, occisaq; ferunt in parietinas, aut aliquid tale foramine peruum: deinde illiniunt luto, atque ex ijs incubando suum procreant genus. Nonnulla ex ijs, quorum pennis crusta superuenit, & ex minutis, quæ nomine carent, nidos sibi è luto paruos aut ad sepulchra, aut ad parietinas configunt, atque in ijs uermiculos pariunt. Tempus generationis à principio ad finem, maximæ ferè parti septenarijs ternis describitur, aut quaternis. Culicum, & uermiformis generis parti plurimæ ter septeni attributi sunt. Oviparis quater septeni magna ex parte. septem ex ijs ab initu, concretio, & consummatio cui uendicat sibi: reliquis tribus septenis incubant, atque excludunt, ea scilicet quæ suo procreant foetu, ut araneus, aut aliquid generis eiusdem. mutationes uero & transitus in figuræ alias, trinis, aut quadris diebus, parti maximæ peraguntur: sicut in morbis quoque dies decretorius

G ;

euénit. Talis insectorum generatio est. Pereunt striatis, contortis & membris, ut senectute genus maiorum animalium moritur. quae pennata ex ijs sunt, pennia etiam conuulsis autumno ferè moriuntur. Tabani quidem uel aqua intercute oculorum cæci intereunt.

De coitu & generatione apum, uariae opiniones.

Caput XXI

De generatione apum uaria sententia est. Alij enim eas parere & coire negant, sed deportare foeturam existimant. nec unde portent, constat inter omnes: sed alijs ex flore cerinthi, alijs ex flore arundinis, alijs ex flore oleæ aiunt, argumentumq; afferunt, quod cum oliuarum prouentus sit largior, tunc plura examina prodeant. Sunt qui fucorum quidem foeturam comportari ab aliquo ex ijs, quæ modo dixi, arbitrentur: sed apum generi ortum præstari à ducibus. Quorum duo sunt genera, alterum fuluum, quod præstantius est: alterum nigrum, magisq; uarium. magnitudo ijs duplo, quam cæteris frugi apibus, auctior est. pars à præcincto inferior proportione sesquialtera adeò longitudinis habetur. uocantur à nonnullis matres, ut propter originis autores. argumento referunt, quod fucorum foetus aeditur etiam sine duce, apum nunquam. Aliqui per coitum agi opinantur, maresq; esse fucos, fœminas uero apes esse contendunt. Cæteræ in concavis, imisq; fauorum proueniunt. Duces subter ad fauum pendentes oriuntur separatim sex, aut septem, contrà quam cæteræ turmæ foetura adhærentes. aculeum apes possident: fuci eo carnent. Reges, ducesq; habent, sed non utuntur: quocirca eos carere aculeo non nulli existimant.

De apum generibus, & earum ducibus, & ætate, deq; fauorum confectione, & scadonibus, id est apum sobole.

Caput XXII

Contra apum plura optimum, quæ breues, uariæ, & in rotunditatem compaciles sunt. secundum quæ longæ, & uestis similes. tertium qui fur nuncupatur: grandis hic, & alio est ampliore. quartum fucus præcipua magnitudine, sed nullo armatus aculeo, & ignauus. quamobrem alueis aliquid intexunt, quo apes subire possint: fuci autem ut grandiores, nequeant. Ducum duo sunt genera, ut dictum iam est. Nec unus in quoque examine dux tantummodo est, sed plures: peritq; ipsum examen, si duces uel non satis habeantur (quod non tam principis desiderio, quam ortus, ut aiunt, ad quem illi necessarij sunt, incidit) uel plures quam satis: distrahunt enim examen. Prouenit foetus apum parcus Vere serotino, squalore, rubigine. augent porro mella siccitates, sobolem imbres. Vnde fit, ut simul oliuæ, & examinum copia sit. Fauos primum conficiunt, mox collocant foetum ore emitentes suo, ut ijs placet, qui censem aliunde prolis primordia conuehi. deinde cibi causa mellificant, tam æstate, quam autumno. sed melius mel autumnale est. Construunt fauos e floribus, ceram ex lachryma arborum singunt, mella ex rore aëris, syderum exortu potissimum: & arcus cœlestis incubitu contrahunt. omnino ante uergiliorum exortum mel non fit. Fauos itaque, ut dictum est, floribus faciunt. mel autem non ipsas facere apes, sed rorem candentem deserre, argumēto est, quod uno aut altero die cællas melle repletas inueniunt apiarij. Item autumno mel, posteaquam detractum est, non reparatur, cum tamen illo etiam tempore flores proueniant. sublato itaque melle, & cibo aut nullo extante, aut exiguo, repeterent certe apes munus mellis conficiendi, si ex floribus possent accipere. Crassescit autem mel con-

coctum

coctum iam tempore. Initio enim ut aqua dilutum est, & primis diebus sine crassitudine cernitur, quod si exemptum eo tempore sit, crassitudine caret: tum uice si mo maxime die spissatur. Indicium perfectionis in sapore potissimum est: dulcius enim, quod crassius. Colligunt apes ex omnibus, quae florem caliculatum ferunt, atque etiam ex cæteris, in quibus dulcedo est, & lingua suscepsum genus id saporis deportant, sine ullo fructuum detimento. Vindemiantur initio caprifici aluei: tunc enim mellationis terminus est. Schadones autem (sobolem dico) optimæ sunt, cum mellificatur. aggerunt suis cruribus ceram, atque erithacam, mel ore euomunt in cællas. fœtu posito incubant auium more, exclusus inde uermiculus dum paruuus est, iacet in fauo obliquus, post deinde sua ipse facultate se erigit, cibumq; capit: & fauo ita adhæret, ut retineri uideatur. Fœtus apum & fucorum candidus est. ex quo uermiculi fiunt, qui in apes, fucosq; transeant. Primordium regum coloniæ cællorum cernitur fulvo, corpulentia mellis crassioris, magnitudine illico proxima suæ futuræ soboli, nec primum ex eo uermiculus gignitur, sed statim apis, ut aiunt. gumi modo ge qua autem parte fœtus constitutus sit, mel ibi ē regione conficitur. Schadones, si nita, & uerno fœtus oppressus intercipiatur, truncatæ sine pennis, & cruribus prodeunt. Sed si rore, unde uerilibere ad finem generationis uenerunt, rupta qua cinguntur membrana, euolant. Stercus quandiu fit uermis, emittit: postmodum non, nisi perfecte (ut modo dixi) prodierint. si quis capita ijs demat, priusquam pennas habeant, pro pabulo nimirum apibus sunt, & si sicut ademptis pennis in alueum reijcias, ipsæ reliquæ pennas erodunt. Vita apum anni sex, nonnullæ etiam septem possunt complere. Quod si examen nouem, aut decem annos durauerit, prospere actum esse existimatur. Genus quoddam apum in Ponto est candidum ualde, quod bis mensa mellificet. Apud Themiscyram circa Thermodoontem amnem, apes tam in terra, quam in alueis faciunt fauos, qui parum admodum ceræ contineant, & mel crassius reddant. Fauius ipse leuis atque æquabilis est, quem non semper, sed hibernis temporibus tantum construunt. copia enim in eo tractu est hederæ, quæ hyeme floreat, unde apes mel capiant. ad Amisum urbem conuehitur à locis superioribus mel candidum crassumq; maiorem in modum, quod apes faciunt arboribus sine fauo, quale etiam fieri in Ponto cognitum est. Sunt etiam apes, quæ fauos sub terra triplici ordine faciant: in quibus mel est, uermis nullus, sed nec fauomnes eiusmodi sunt, nec apes ita omnes confingunt.

De foecitura crabronum, & ueſparum.

Caput XXIII

CRABRONES & ueſparæ, si duce amiffo aberrauerint, fauos suæ proli constituant, in sublimi & foraminibus, crabrones in sublimi, ueſparæ in foraminibus, sed si habeant ducem, sub terra nidoſificant. Cællis sexangularis fauos extruunt omnes, ut apes: sed ex materia corticea quadrangulis, & araneosa. longe tamen lauitor fauius crabronum, quam uesparsum est. Foecitram modo apum instillant ad latus cællarum faui, & parietibus admouent. Verum non in omnibus cællis inest æqualis foetus, sed alijs iam grandiusculus, ut uel queat uolare: alijs in nymphæ est, alijs adhuc in uermiculo. Excrementum uermiculis tantum, ut & in apum genere est. manet foetus immobilis, cum in nymphæ est, & membrana uelatur. Paululum mellis quantum gutta, in cællis crabronum ē regione proli paratur. Schadones huius generis non Vere, sed autumno fiunt, & crescunt maxime plenilunio, hæret & foetus & uermiculus non in imo cællæ, sed lateri.

De partu nonnullorum ex genere bombycum.

Caput XXIII

Plin. sic: Nidos
luto fingunt salis
specie applica-
tos lapidi, &c.

Onnulla ex bombycum genere, nidos in acutum exeūtes ē luto quasi illitos, uitri specie affigunt lapidi, aut alicui tali, tam crassos, durosq; ut spiculo perforari uix possint. pariunt in ijs, & uermiculos producunt candidos, membrana obuolutos nigra, seorsumq; à membrana ceram in luto faciunt, quæ multo pallidior sit, quam cera apum.

De coitu & partu formicarum.

Caput XXV

Oēunt & formicæ, & uermiculum pariunt nulli annexum: qui accrescens ex minutulo & rotundo longiusculus fit, formamq; accipit debitam, ortus eorum uerno tempore agitur.

De partu terrestrium scorpionum.

Caput XXVI

Vin & scorpiones terrestres uermiculos ouorum specie pariunt complures, & incubant. mox ut prolem perfecerunt, pelluntur ab ea ipsa, sicut & araneis accidit, & interimuntur à suis liberis magno numero; s; pius enim undenos pariunt.

De generibus araneorum, & eorum partu.

Caput XXVII

Ranei uero coēunt modo quo dictū est. Pariunt uermiculos, qui non ex parte, sed toti in aranei formam immutantur: nam & rotundi iam inde à primo ortu proueniunt. Cum pepererint, incubant, & triduo peragunt. pariunt omnes in tela; sed alij in subtili & breui, alij in crassiore, & alij omnino in sinu orbiculato, alij ita, ut aliquatenus tela obducta proles muniatur. proles autē ipsa non uniuersa producitur: ut tamen quisq; exiuit, protinus salit, filumq; mittit. humor similis in uermiculis infictu percipitur, atq; in araneis ipsis recens natis, hoc est crassus, & candidus. Pratenses aranei in tela pariunt, cuius dimidiū applicatum ipsis matribus est, reliquum foris recipit partum, & incubat eadē in tela, atq; uiuificant. Phalangij in rete, quod crassum consecerint, pariūt, atq; incubant. cæteris lauatoribus illis partus minoris numeri est. at uero phalangij admodum numerosus. Cumq; ipsa proles increuerit, matrē amplexa consumit, & eijscit. saepe etiā patrem si ceperint: adiuuat enim fœminā incubitu. Pariunt interdum & trecenti eodem utero. consummātur aranei, & iusta sibi recipiunt incrementa diebus quater septenis, à paruo sui ortus initio ad finem.

De coitu & partu locustarum, earumq; ætate.

Caput XXVIII

Locustæ eodem coēunt modo, quo cætera insecta, scilicet minore superueniente maius. sunt enim in eo genere mares minores quam fœminæ. Pariunt in terra fixo cauliculo, quo mares uacant: ac uniuersæ, & loco eodem fœtum deponunt, ita ut quasi fauus esse videatur. hinc uermiculi speciem oui gerentes oriūt, qui terra quadam prætenui, tanquam membranula ambiūt: qua disiecta emergunt locustæ, ac euolant. Tam mollis fœtura hæc est, ut ad tactum leuissimum dilabatur, & pereat. Non summa telluri partus committitur, sed paulò altius. hic concoctione peracta exeunt ex illo terreno amiculo paruæ locustæ, & nigrantes: deinde cute obrupta, maiores statim efficiuntur. pariūt exitu Veris, & statim à partu moriūt, uermiculis circa collum innascentibus tempore partus, qui eas strangulent. Mares quoq; eodem tempore obeunt. Vere terra emergūt. Locis mōtanis aut tenuibus locustæ nō fiunt, sed planis, rimosisq;. pariunt enim in rimis sua oua, quæ durant hyeme, in terra ineunte ætate proueniunt ex fœtu anni superioris locustæ.

Debru-

De brucis, & eorum fœtura.

Caput XXIX

PAri modo, & quos brucos appellant, pariunt: & cum pepererint moriuntur. intereunt oua eorum aquis autumnalibus, cum nimis incesserint. At sicco autumno largior prouetus brucorum est, quoniam minus oua intereant. innormis enim esse uidetur eoru quidem interitus, quinetiam ortus nulla certe agitur ratione.

De generibus cicadarum, & earum coitu.

Caput XXX

Cicadarum duo sunt genera: aliae enīm minores, quæ primæ prodeūt, & nouissime pereūt: aliae maiores, quæ canunt, eademq; nouissimæ prodeūt, & primæ intereunt. Sunt quæ canunt præcinctu diuiduæ, siue minores, siue maiores sunt. quæ autem non canunt, indiuiduæ constant. uocant nonnulli grandiores illas & canentes argutas: minores mutas. Sed canere uel in secundo hoc genere possunt paululum, quæ præcinctæ prodierint. Nasci nō possunt cicadæ, ubi arbores desunt: quocirca apud Cyrenam nullæ in campo sunt, cum circa oppidum ipsum multæ proueniant. Oleas maxime amant, ut minus umbrosas loca eni: n frigidiora aspernātur: quamobrem in opacis nemoribus esse nequeunt. Coēunt tam maiores, quam minores supinæ complexu mutuo: masq; inferit in fœminā, sicut & cetera insecta agunt. Genitale fœmina habet rescissum, quo recipit id quod à mare iniicitur. Pariunt in aruis cefantibus, excavantes asperitate præacuta, quam parte habet posteriore: quomodo bruci etiam solo eiusmodi pariunt: quapropter in Cyrenensi agro copia est. Quinetiam in harundinibus, quo adminiculo uites eriguntur, nidum foeturæ excavant. & in caulibus squillæ herbæ interdum pariunt: sed hic foetus facile in terram dilabitur. Proueniunt large copia imbrium. Crescit primo in terra uermiculus: deinde fit ex eo quæ tettigometra uocatur, parentis nomine: quo tempore gustu suauissimæ sunt, antequam cortex rumpatur. postmodum circa solstitia noctu exeūt, statimq; rupto cortice, prodeunt cicadæ ex matrice illa cicada, quam modo tettigometram dixi, nigrae protinus, & duriusculæ, & matusculæ: atq; incipiunt canere. mares utroq; in genere canunt: fœminæ silent. & ante coitum mares suauiores sunt: à coitu fœminæ, quippe quæ oua candida, gustu habeat grata, excitatæ cum subuolant, quendam reddunt humorem modo aquæ, quo rustici eas mingere, & excremento non carere, rorēq; ali asseuerant. Si quis digitum contrahens, ac remittens subinde appropinquet, magis expectant, quam si illico extendat: & quidem transire in digitum alliciuntur: quod enim oculis hebetes sunt, quasi frons aliqua moueatur, digitum ita admotum concidunt.

De coitu, & generibus pedicularum, culicum, cimicum, quæ ue animantium genera hi infestent.

Caput XXXI

Cvæ ex numero insectorū non carne uiuunt, sed carnis uiuæ humore aluntur, ut pediculi, pulices, cimices, hæc per coitum generat ea, quæ lentes uocatur: ex quibus nihil præterea nasci potest. illorum autem generatio talis est. Pulices minima quadam putredine gignuntur, sed demq; sui ortus sordes obtinent aridas. Cimices ex humore, qui per summa corporis animalium consistit. Pediculi ex carne, quibus futuris emergunt, ceu pustulæ quædam sine pure exiguae: quas si pungas, pediculi exeunt. Accidit morbus hic nonnullis hominibus præ nimio corporis humore. & quidem aliquos foeditate obijisse proditum est, ut Alcmanem poëtam, & Pherecydem Syrium. quibusdam item morborum generibus copia nascitur pedicularum. **G**enus pediculi

ferum uocatū, est durius, eo quod magna ex parte proueniat, & corpori detrahidif
sicilius. Pueris pediculi in capillo magis, uiris minus, omnino sœminæ magis quam
mares pediculū sentiunt, minus laborant eorum capita, quibus pediculus in capillo
est. Quin & ex cæteris animalibus complura pediculo infestantur, ut aues: & pha-
sianæ quidem intereunt, nisi se puluerent. omnino quibus penna caule constat, ijs
pediculus gignitur. nec ea quibus pilus est, carēt eodem, excepto asino, qui non pe-
diculo tantū, uerum etiā rediūo immunis est. Boues utruncq; id habent. oves & ca-
præ rediūos habent, pediculis uacant. Suibus quoddam pediculi grande, ac durum
familiare est. Canibus proprium ricinus, qui ab eodem animali nomen cynoraistæ
acepit. Genus autē unumquodq; pediculi ex corpore ipso sui animalis enascitur.
Proueniunt largius pediculi mutatione aquarum, quibus lauare se solent ea, quo-
rum natura pediculum patitur. In mari etiam pisces hoc malum infestat: uerum nō
in piscibus ipsis, sed limo gignitur simile multipedibus asellis, nisi quod caudam hoc
ampliusculam habeat. Genus pediculi marinum simplex unumq; est, ubiq; proue-
niens: sed maxime in foraminibus, & cauernis. infecta hæc omnia sunt, & multipe-
da, & exanguia. Asilus thunnorum sub pinna oritur, specie scorpionis, aranei ma-
gnitudine. Maris, quod à Cyrena in Aegyptum pandit, piscis, pediculus nomi-
ne circa Delphinum est, qui omnium pinguissimus fit, pabuli copia, quæ delphini
opera suppeditatur.

De genere tinearum, quod in lanis procreatur: deq; xilophthoro, quod in lignis: necnon
de ficarijs culicibus, quos caprificus generat. Caput XXXII

Vinetiam alia generatur bestiolæ, ut dictum est, tum in lanis, & qui-
busuis lanitio consecutis, ut tineæ, quæ lanis puluerulentis præcipue
oriuntur: atque etiam magis si araneus una includatur. si quid enim
humoris inest, hic absorbens ampliat siccitatem. nascitur & in tunicis
hoc idem uermiculi genus. Tum uero in cera uetus, ut in ligno, ani-
mal gignitur candidum, quod omnium animalium esse minimum existimatur, no-
mine acari. necnon alia in chartis, aut ijs proxima, quæ in ueste, aut scorpioni, sed
sine cauda generantur perquam exigua. omnibus propè dixerim, uel fiscis hume-
scentibus, uel humidis siccescentibus, creari animal prodest. Nascitur & uermiculus;
quidā, cui nomen à corrumpēdis lignis, xilophthoro, ac si ligniperdi appelles, nullo
minus absurdum: caput enim suo putamine exerit uarium. pedes in postremo ha-
bet, ut alijs uermes. reliquum corpus tunica araneosa integitur, suoq; tegumento
hærentes festucas gerit, ita ut forte eas, casuq; sibi contraxisse dum ambularet, ui-
deretur. Verum ipsæ natuæ inhæret tunicæ: & ut limacibus testa, sic totum id uer-
miculo huic adhæret: nec decidit unquam, sed euellitur, ut natuum. quod si hanc
eius tunicam detrahas, expirat, pariq; modo, atque limax, testa detracta hebet-
scit. processu utique temporis id quoque in aureliam transit, ut eruca, atque immo-
bile uiuit. Sed quidnam ex eo animalis pennati oriatur, compertum nō adhuc est.
Ficarios culices caprificus generat suis pomis: fit primum uermiculus, mox rupta
cute euolat culex, mutataq; sede, petit fucus immaturas: quibus se insinuans, facit
ne decidunt. Quamobrem agricolæ appendere ficsis caprifici fucus, & iuxta easdem
caprificos serere assolent.

De foetura quadrupedum ouiparorum.

Caput XXXIII

Vadrupedis autē sanguinei ouipari generis ortus uerno tempore quidē
agit, sed coitus nō tempore eodē. alia enim Vere, alia æstate, alia circa
autumnū coéunt. utcunq; singulis tempus sequens ad prolem commo-
dius est. Testudo oua durioris testæ, & bicolora ædit, quale ouū auium
est:

est: ea q̄ defossa, & cooperta terra, ac pauita, & complanata incubat, crebrius repetens: fœtumq̄ sequente anno excludit. Mus aquatalis, siue testudo lutaria in terra scrobe effossa dolij amplitudine parit oua, quæ deserit terra obruta, dieq̄ tricesimo repetit, refossaq̄ aperit, fœtumq̄ cōtinuo ducit in aquam. Testudines etiā marinæ egressæ in terram, pariunt oua auium cortalium ouis similia: & defossa, coopertaq̄ incubant noctibus. ouorum numerus maximus est, nam ad centena pariunt oua. Quin & lacertæ & crocodili tam terrestres, quam fluviatiles, sua oua terræ gremio committunt. Lacertarum oua sponte in terra aperiuntur: uitā enim earum annum non cōplere, sed semestrem finire aiunt. Crocodilus fluviatilis oua sexaginta com-
10 plurimū parit, uiuitq̄ diu, maximumq̄ animal, minima hac origine euadit. ouum enim nō maius quam anseris, & fœtus inde exclusus proportione est. Attamen cre scit ad quindecim cubita. Sunt qui eum tandiu augeri, quandiu uiuat, cōfirment,

De uiperæ, cæterarumq; serpentium fœtura.

Caput XX X I I I

Ipera è serpētibus una animal ædit, cum intra se oua primum pepere rit. Ouum hoc unius coloris, & molle, ut piscium est. fœtus superne consistit: nec cortice continetur, sicut nec pisciū quidem. parit catulos obuolutos membranis, quæ tertia die rumpantur. evenit interdum, ut qui in utero adhuc sunt, abrosis membranis prorumpat. singulos,
20 diebus singulis parit, plures quam uiginti. Cæteræ serpentes oua pariunt foris con= Leonicen. cēset texta, ad monilis, hoc est ornamenti mulierum, quod ambit collum, similitudinem. reddēdū, uigin incubant quæ pepererint in terra, & fœtum sequente excludunt anno. ti frē numero.

ARISTOTELIS STAGIRITAE DE HISTORIA ANIMALIVM LIBER SEXTVS, INTERPRETE THEODORO.

Aues omnes oua parere, diuersis tamen anni temporibus, nec in ouorum numero omnes conuenire.

Caput I

ERPENTIVM, & insectorum, atque etiam quadrupedum oua parientium generationes fieri ad hunc modū animaduer-
timus. Aues autē oua pariunt omnes: sed tempus coēundi, pa-
riendi ue nō idem omnibus est: quippe cum aliæ coēant & pa-
riant omni ferē tēpore, ut gallinæ, ut columbæ. Gallina enim
toto anno, præterquam duobus mensibus brumalibus, parit.
magna etiam generosarum nōnullis fœcunditas, quando uel
sexaginta ædunt ante incubitum: quanquam ipsæ minus fœcūdæ, quam ignobiles
sunt. Item hadrianæ paruo quidem sunt corpore, sed quotidie pariunt. ferociunt ta-
men, & pullos sæpe interimunt. Color his uarius. Nonnullæ etiam è cortalibus bis
die pariunt. Iam aliquæ in tantū copiæ prouenerunt, ut effœtæ breui morerentur.
sed gallinæ, ut dictum est, perpetuò pariunt. Columbæ autem, palumbes, turtur,
uinago, bina pariunt, sed columba uel decies anno: aliæ semel anno, & parcus ge-
nerant. Agitur maximo auiū numero partus uerno tempore. Sed alijs aliæ fœcun-
dius pariunt, quod bifariam fit, aut enim quia crebrius, ut columbæ, aut quia nume-
rosius, ut gallinæ. Omnes, quibus unguis adunci, parcus generat, excepto tinuncu-
culo, qui plurima in adunco genere parit. Iam enim quatuor eius reperti sunt pul-
li, sed plures etiā posse procreari apertum est. pariunt cæteræ in nidis. Quæ autem
minus uolant, ut perdices, ut coturnices, non nidis, sed condenso frutice prolem